

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 324/2024-17

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej JUDr. Júliusom Jánošíkom, advokátom, Klincová 35, Bratislava, proti postupu Krajského súdu v Bratislave v konaní sp. zn. 7Sa/24/2021 a Správneho súdu v Bratislave v konaní sp. zn. BA-7Sa/24/2021 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a jej argumentácia

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 20. marca 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“) v konaní sp. zn. 7Sa/24/2021 a od 1. júna 2023 Správneho súdu v Bratislave (ďalej aj „správny súd“) v konaní sp. zn. BA-7Sa/24/2021. Navrhuje, aby jej ústavný súd priznal finančné zadosťučinenie 3 000 eur a náhradu trov právneho zastúpenia.
2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že správnu žalobou doručenou krajskému súdu 24. februára 2021 sa sťažovateľka domáhala preskúmania rozhodnutia generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne sp. zn. 576 222 6679 0 z 1. februára 2021 z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a aplikácie nesprávnych zákonných ustanovení.
3. Sťažovateľke bola 7. júla 2021 doručená výzva krajského súdu, aby sa v lehote 30 dní vyjadrila k vyjadreniu žalovanej, a následne 21. júla 2021 bola krajskému súdu doručená jej replika. Odvtedy neboli vykonané žiadne úkony a sťažovateľka aj žalovaná súhlasili s rozhodnutím vo veci samej bez nariadenia pojednávania.
4. Od podania správnej žaloby už uplynuli viac ako 3 roky a jej vec stále nebola meritórne rozhodnutá. Podľa názoru sťažovateľky krajský súd, aj správny súd boli vo veci nečinné. Nejde pritom o právne zložitý prípad, pretože v obdobných veciach Najvyšší súd Slovenskej republiky vytvoril rozsiahlu ustálenú judikatúru, na ktorú v správnej žalobe sťažovateľka tiež poukázala.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu je účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov v jeho všeobecnom poňatí odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia príslušného štátneho orgánu (I. ÚS 760/2016, I. ÚS 611/2017, IV. ÚS 21/2018, IV. ÚS 64/2020). Samotným prerokovaním veci na štátnom orgáne sa právna neistota osoby neodstráni. Ústavné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (v primeranej lehote) sa splní až právoplatným rozhodnutím štátneho orgánu, na ktorom sa osoba domáha odstránenia právnej neistoty týkajúcej sa svojich práv (pozri napr. II. ÚS 26/95, I. ÚS 47/96, II. ÚS 22/96, II. ÚS 48/96, I. ÚS 55/97, I. ÚS 57/97, I. ÚS 10/98, IV. ÚS 535/2013, I. ÚS 582/2015, I. ÚS 760/2016, I. ÚS 611/2017, IV. ÚS 21/2018, IV. ÚS 64/2020).

6. Podľa § 3 ods. 3 písm. b) zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 398/2022 Z. z. od 1. júna 2023 prešiel výkon správneho súdnictva aj z Krajského súdu v Bratislave na Správny súd v Bratislave. Z tohto dôvodu vec sťažovateľky pôvodne vedená krajským súdom pod sp. zn. 7Sa/24/2021 je ďalej vedená na správnom súde pod sp. zn. BA-7Sa/24/2021.

7. Sťažovateľka ako prílohu k ústavnej sťažnosti pripojila sťažnosť zo 14. februára 2024 na prietahy v napadnutom konaní a oznámenie predsedníčky správneho súdu z 11. marca 2024 o spôsobe vybavenia jej sťažnosti na prietahy v napadnutom konaní.

8. Ústavný súd podanie sťažnosti predsedovi súdu na prietahy v konaní podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov nepovažuje za podmienku podania ústavnej sťažnosti, a preto jej nepodanie nemôže zakladať dôvod odmietnutia ústavnej sťažnosti pre jej neprípustnosť. Na druhej strane využitie tohto právneho prostriedku môže nepochybne v určitých situáciách viesť k náprave namietaného stavu (m. m. IV. ÚS 143/2022).

9. Ak už sťažovateľka podala sťažnosť na prietahy v napadnutom konaní, po jej vybavení predsedníčkou správneho súdu mala poskytnúť správnomu súdu dostatočne primeraný čas na uskutočnenie nápravy. Je zrejmé, že sa tak nestalo, keďže sťažovateľka bezprostredne od vyrozumienia o spôsobe vybavenia jej sťažnosti na prietahy v napadnutom konaní podala ústavnú sťažnosť (od oznámenia predsedníčky správneho súdu do doručenia ústavnej sťažnosti uplynulo len 9 dní). Ústavný súd uvádza, že vyčerpanie už uvedeného právneho prostriedku viedlo v okolnostiach sťažovateľkinej veci k náprave a prinieslo ňou sledovaný cieľ. Z lustrácie ústavného súdu totiž vyplýva, že v napadnutom konaní správny súd rozhodol rozsudkom z 30. apríla 2024, ktorý nadobudol právoplatnosť 13. mája 2024, čím bola odstránená právna neistota sťažovateľky.

10. Sťažovateľka podala ústavnú sťažnosť 20. marca 2024 napriek tomu, že z oznámenia predsedníčky správneho súdu z 11. marca 2024 mala vedomosť, že v jej veci správny súd nariadil termín verejného vyhlásenia rozsudku na 30. apríl 2024. Podľa názoru ústavného súdu sťažovateľka preto nekonala v záujme efektívnej ochrany svojho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ktorého obsahom je primárne a materiálne odstránenie stavu právnej neistoty, ktorá nastane právoplatnosťou rozhodnutia orgánu verejnej moci. Materiálna kompenzácia porušeného základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy je len sekundárnym, nie primárnym dôsledkom jeho porušenia.

11. Ústavný súd tiež poznamenáva, že sťažovateľka sa domáhala „*bezprietahového*“ konania zo strany správneho súdu až po približne 31 mesiacoch, odkedy s ňou naposledy bolo konané (bod 3), čo podľa názoru ústavného súdu zjavne nesvedčí o vážnom prežívaní právnej neistoty zo strany sťažovateľky.

12. Berúc do úvahy uvedené skutočnosti, ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

13. Keďže ústavná sťažnosť sťažovateľky bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších jej návrhoch v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. júna 2024

Robert Šorl
predseda senátu